

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická, Katedra sociálních věd
Posudek oponenta/vedoucího bakalářské/diplomové práce

Název práce: Mladé matky a jejich život

Autor/ka práce: Iveta Munzarová

Oponentka práce: Zuzana Hloušková

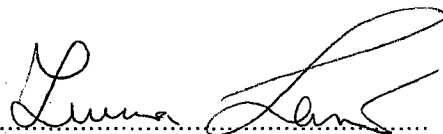
Iveta Munzarová se v bakalářské práci zabývá poměrně opomíjeným fenoménem tzv. mladých matek, který byl v době normalizace strašákem, dnes spíše marginalitou. Studentka vymezuje pojem „mladé matky“ s odkazem na Jandourka a vnímá je jako rodičky ve věku 17-21 let. Což je stáří, které bylo ještě v 80. a 90. letech 20. stol u rodičky naprosto běžné. Je pak škoda, že studentka věnovala tolik prostoru demografickým proměnám porodnosti od úsvitu dějin civilizace až po dnešek, aniž by se to stalo východiskem pro další zkoumání. Zajímavý pohled nabízí aplikace Genepových předchodových rituálů, ač bych ji uvítala ucelenější a dotaznější. Nicméně spojení jednotlivých přechodových fází s návštěvami ultrazvuku považuji za poměrně novátorskou myšlenku. Vyjadřování autorky práce je občas ovlivněno myšlenkovými stereotypy, např. v úvodu práce se píše, že se ještě dnes najdou ženy, které s těhotenstvím „neotálely“ (považují za volní postoj), z kazuistik jednotlivých informátorek se však dozvíme, že všechny otěhotněly neplánovaně, resp. nechtěně. Setkáme se i se subjektivně pojatými kategoriemi, nesoucí hodnotící soudy (zkušená matka, zodpovědná matka). Při zmínce o ženách, se kterými studentka uskutečnila rozhovory, ponechává mužský tvar „informanti“. Do této skupiny zahrnuje i respondenty jakési doplňující „krátké sondy“, provedené na síti Facebook. Zapojilo se do ní 18 respondentů, o nichž je řečeno, že se jedná o osoby se statusem „student“. Vyhodnocení této sondy není v práci podáno (až na ukázky odpovědí v příloze 4). Předpokládám, že tito respondenti mají být zástupci „společnosti“, jejíž náhled je tímto způsobem zkoumán (výzkumná otázka č. 3). To však považuji za naprosto nedostatečné a nereprezentativní. Metodologicky je výzkum uchopen poněkud rozporupně. Nejprve mělo jít o 9 hloubkových biografických rozhovorů, nakonec se z nich vyklubaly polostrukturované rozhovory. Skupina informátorek není homogenní, 6 z nich jsou současné mladé matky, zbylé 3 jsou ženy ze „starší generace“ (?). Informátorky jsou představovány v práci hned dvakrát (v metodologii na s. 13-17) a podruhé v kap. 5, kde však již figurují jen mladé matky formou kazuistik (avšak bez potřebné hloubky, kterou by jim dodalo skutečné biografické zkoumání). Paletu užitých výzkumných technik uzavírá zúčastněné pozorování (které je studentkou vnímáno i jako nezúčastněné), přičemž není zřejmé, jak byly do závěrů integrovány takto získané informace a zda posloužily např. k ověření toho, co informantky o sobě vypověděly (dle Murphyho, na kterého studentka sama v popisu metodologie na s. 12 odkazuje). Možná si přeci jen studentka vzala příliš velké sousto, když se rozhodla využít tolik výzkumných technik, aniž by byl patrný přínos takového postupu. Po formální stránce nemám k práci výhrady. S ohledem na výše uvedené navrhuji práci hodnotit známkou dobře.

Otázky:

Můžete uvést příklad nějakého přechodového rituálu, který se v české kultuře vztahuje k porodu? Existuje u nás nějaký iniciační rituál spojený s těhotenstvím?

Na s. 55 se zmiňujete o stále živém předsudku, že mladé matky jsou méně starostlivé (a řekněme i méně zodpovědné). Potvrdilo se něco takového i ve Vašem výzkumu?

Dne: 15. 8. 2016

Podpis oponentky práce